

[Weikop.]

parti vil behandle det foreliggende lovforslag meget velvilligt, og så håber jeg på, at vi kan få fjernet de rent redaktionelle kameler, som jeg synes der er i lovforslaget, ved fornuftige ændringer.

Helge Larsen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om forlængelse af loven om valutaforhold indtil den 31. december 1963. Jeg har kun en enkelt tilføjelse at gøre, idet jeg gerne vil sige følgende. Mit parti har med tilfredshed noteret sig de oplysninger, der gives om virkningerne af denne lov, siden den blev revideret i marts 1960. Vi er naturligvis klar over, at der i de overgangsvanskeligheder, som dansk erhvervsliv kan stå i ved den nævnte tilslutning til fællesmarkedet, kan være en række hensyn at tage, og som det også er naturligt at tage. Men jeg vil gerne føje til, at sigtet med denne lovgivning er vi ganske enige i.

Kai Moltke: Også jeg skal fatte mig temmelig kort, for det er jo ret naturligt, at når loven om valutaforhold udløber, må den under en eller anden form forlænges, og som forholdene ligger, er det nyttigste vel at give fuldmagterne videre i den eksisterende form. I alle tilfælde er mulighederne for at bevæge sig jo så temmelig begrænsede, indtil man når frem til en afklaring af markedsplanerne, sådan som det også er blevet nævnt af de foregående ærede ordførere.

Vi står jo her i en af disse situationer, hvor vi må slå fast, at vi kan bestemme en hel del nu, hvorimod det, i det øjeblik markedsplanerne går den vej, som flertalspartierne i dette høje ting ønsker, bliver andre instanser, der på væsentlige af disse områder vil få overdraget myndighedsretten og fuldmagterne. Derfor er det vel rigtigt at forlænge loven i den form, den har, og behandle de enkelte formaliteter i udvalget.

Jeg skal her kun beskæftige mig med et enkelt af de spørgsmål, som er blevet rejst af den højtærede handelsminister og taget

op her af det ærede medlem hr. Weikop, nemlig spørgsmålet om at sikre danske virksomheder på danske hænder, ganske særlig sikring på danske hænder af sådanne danske virksomheder, som kan have væsentlig betydning for vor konkurrenceevne. Jeg skal ikke gå i enkeltheder i dag, men jeg kunne ønske, at den højtærede handelsminister til udvalget kunne fremskaffe visse oplysninger om de tendenser, der har været til, at store handelsforetagender ved tanken om overgangen til fællesmarkedet koncentrerer ikke på danske, men på udenlandske hænder. Jeg sigter her ganske konkret til den udvikling, som i 1957 begyndte med Stinneskoncernens genovertagelse af de fire K'er, som gik videre gennem overtagelsen af Københavns Brændsels-Kompagni, og som satte endnu en blomst med Caltex' overtagelse af De Forenede Kulimportører og Det Danske Kulkompagni. Det er faktisk her et vigtigt område, vi er inde på, fordi denne import drejer sig om kraft til industrien foruden brændselsolie til forsyning af vor motorpark. Det vil vel være ønskeligt, at det ikke går den vej, at de, der efterhånden kommer til at stå som eneimportører eller de væsentligste importører, i virkeligheden kun er filialer af udenlandske selskaber. At få oplyst, hvilke skridt der er foretaget på disse områder, tror jeg ville være ønskeligt for det høje ting i forbindelse med de problemer, som her er rejst af den højtærede handelsminister.

Jeg kan ikke lade være med, når man nu også har talt om den udenlandske kapital, at advare mod de tendenser, der viser sig, når man tænker på at overdrage til et halvt statsligt foretagende som Øresunds Kemiske Fabrikker rettighederne til fremdragelse af salt i den danske undergrund, og det så omgående omsættes i planer om, at det internationale europæiske saltmonopol, som man skulle frigøre sig for, får overdraget de 50 pct. af aktiekapitalen. Det er en af de ting, som jeg kunne tænke at vi under udvalgsarbejdet og her i tinget fik en lidt nærmere undersøgelse og udredning af, fordi